

særligt retsgrundlag for sit krav, f. eks. en dom. Da udgifterne i forbindelse med opnåelse af en dom i disse tilfælde ikke kan siges at have været fornødne for sagens forsvarlige udførelse, bør udgifterne bæres af kreditor selv, jfr. herved retsplejelovens § 312, stk. 2. Af reglerne i § 28, stk. 2, og § 32, stk. 2, 2. pkt., følger endvidere, at kreditor i forbrugerkøb i de allerfleste tilfælde er endeligt afskåret fra i tilfælde af selvtægt at gøre en eventuel restfordring gældende.

Til stk. 2.

Bestemmelsen gælder kun i forbrugerkøb og skal sikre, at en kreditor, som ønsker at gøre en restfordring gældende mod køberen, jfr. § 28, stk. 2, tager det solgte tilbage gennem fogedretten, således at fogedretten kan fastslå, om og i bekræftende fald med hvilket beløb kreditor kan gøre en eventuel restfordring gældende. 2. pkt. indeholder endvidere en særlig civilretlig sanktion over for selvtægt.

1. *pkt.*, som i det væsentlige svarer til § 32 i betænkningssudkastet, afskærer en kreditor, der efter aftale med køberen udenretligt tager det solgte tilbage, fra at påberåbe sig en *aftale* indgået med køberen om, at kreditor har yderligere krav mod køberen i anledning af købet. Der henvises herom til betænkningen s. 105. Aftalen er ugyldig, uanset om den gøres gældende før, under eller efter tilbagetagelsen. Bestemmelsen afskærer ikke kreditor fra i forbindelse med en aftale om en udenretlig tilbagetagelse at tage forbehold om at begære en formelig indsættelsesforretning og i forbindelse hermed – i det omfang det er muligt efter § 28, stk. 2 – at gøre en eventuel restfordring gældende. En sådan begæring må dog fremsættes inden rimelig tid herefter, og eventuel bevisusikkerhed omkring det solgtes værdi på det faktiske tilbagetagesetidspunkt må komme kreditor til skade, da det må være kreditor, som skal bevise tabet og dettes omfang, jfr. herved betænkningen s. 99. Bestemmelsen gælder kun ved tilbagetagelse, som sker i anledning af køberens misligholdelse af købsaftalen. Indgår tilbagetagelsen f. eks. som led i en ny købsaftale, fordi køberen ønsker at udskifte det solgte, uden at der samtidig foreligger misligholdelse, hindrer bestemmelsen ikke, at parterne kan aftale, at køberen skal betale en eventuel restfordring.

Reglen berører heller ikke køberens pligt til at tilbagelevere eventuelt tilbehør til det solgte, f. eks. en bils papirer.

I betænkningen s. 45 er anført, at betænkningssudkastets § 32 i forbrugerkøb vil føre til, at kreditor, hvis han tager det solgte tilbage ved ulovlig selvtægt, er afskåret fra at gøre nogen restfordring gældende mod køberen. Da dette ikke fremgår udtrykkeligt af betænkningssudkastets bestemmelse, har justitsministeriet i 2. *pkt.* medtaget en bestemmelse om, at såfremt kreditor i forbrugerkøb tager det solgte tilbage ved selvtægt, er han afskåret fra at gøre nogen restfordring gældende mod køberen, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Med »særlige omstændigheder« er tænkt på tilfælde, hvor køberen har lagt alvorlige hindringer i vejen for en tilbagetagelsesforretning, og hvor det derfor efter omstændighederne vil kunne være urimeligt at afskære kreditor fra at gøre en restfordring gældende, han måtte have efter § 28, stk. 2.

Til kapitel 4

I dette kapitel foreslås der gennemført enkelte bestemmelser, der kun gælder for kontokøb. Kontokøb er defineret i § 3. Om hvorvidt et kontokøb er et forbrugerkøb, henvises der til § 4, stk. 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil. §§ 33–34 gælder kun for kontoaftaler om forbrugerkøb, hvorimod § 35 også gælder for kontoaftaler om køb, der ikke er forbrugerkøb.

Til § 33

Bestemmelsen svarer – bortset fra stk. 1, nr. 4, og stk. 2 om kreditomkostningerne angivet som en effektiv årlig rente ved forskellige udnyttelser af kontoen – til § 33, stk. 1, i betænkningssudkastet. Bestemmelsen er en parallelbestemmelse til § 8 om sælgerens oplysningspligt i forbrugerkøb, som ikke sker i henhold til en kontoaftale, og er begrundet i samme hensyn, hvorfor der tillige henvises til bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen finder kun anvendelse, hvor der efter kontoaftalen – generelt eller under visse betingelser – skal betales vederlag for kredit til forbrugerkøb, således som dette begreb er defineret i § 4, stk. 2, nr. 2.

Kontohaveren skal ved kontoaftalens indgåelse have oplysning om følgende forhold:

1. Eventuelt oprettelsesgebyr. At dette er særskilt angivet, har betydning i relation til § 16, stk. 4.

2. Kreditrammen. Det kræves ikke, at der skal være fastsat en kreditramme, men dette vil dog være det sædvanlige.